

מסכת סנהדרין

פרק ט משנה ב

נתפנו להרג את הבהמה והרג את האדם, לנכרי והרג את
ישראל, לנפלים, והרג בן קימא, פטור. נתפנו להכותו על
מתניו ולא היה בה כדי להמית על מתניו והלכה לה על לבו
והיה בה כדי להמית על לבו, ומת, פטור. נתפנו להכותו על
לבו והיה בה כדי להמית על לבו והלכה לה על מתניו ולא
היה בה כדי להמית על מתניו, ומת, פטור. נתפנו להכות את
הגדול ולא היה בה כדי להמית הגדול והלכה לה על הקטן
והיה בה כדי להמית את הקטן, ומת, פטור. נתפנו להכות את
הקטן והיה בה כדי להמית את הקטן והלכה לה על הגדול ולא
היה בה כדי להמית את הגדול, ומת, פטור. אבל נתפנו להכות
על מתניו והיה בה כדי להמית על מתניו והלכה לה על לבו,
ומת, חייב. נתפנו להכות את הגדול והיה בה כדי להמית את

הַגָּדוֹל וְהַלֵּכָה לָהּ עַל הַקֹּטָן, וְמֵת, חַיֵּב. רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר,
אֲפִלּוּ בְּתַכְּוִינָה לַהֲרֹג אֶת זֶה וְהֲרֹג אֶת זֶה, פְּטוּר:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org